

[دنا ۱۱۸/۳]

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۲۲۶

آغاز: الحمد لله خالق الارض و السماء؛ انجام: الى حقيقة جمعية
فصار قويا بذلك فنجا و الحمد لله رب العالمين.
خط: نسخ، کا: حسین بن محمد معروف به قوام کاشی، تا: ۱۴۵ق؛
جلد: تیماج قرمز، ۱۲۱ ص، ۱۵ سطر، اندازه: ۱۵×۱۰سم [ف: ۴-۱۴]

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۲۰۲/۴۲-طباطبائی

آغاز: قوله و من يتق الله يجعل له مخرجا لما اسرا الكفار سالم بن
عوف بن مالك الأشجعي
خط: نستعلیق، بی کاء، تا: قرن ۱۳؛ ۴۵گ [ف: ۲۳-۲۲۷]

● تفسیر آیه «و یسألونک ماذا ینفقون» / تفسیر / فارسی
tafsīr-e āye-ye «wa yas'alūna-ka māḍā yunfiqūn»

● تفسیر آیه «و نضع الموازین القسط ...» / تفسیر / عربی
tafsīr-u āyat-i «wa naḍa'-ul mawāzīn-al qisṭ ...»

تفسیر آیه ۴۷ سوره انبیاء

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۹۴۶۹/۸۵

خط: نستعلیق، کا: محمد طاهر اراسنجی، تا: قرن ۱۱ و ۱۲؛ اص
[۱۳۰- همان] [مختصر ف: ۱۸۷]

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۹۳۶۷/۵

خط: نسخ ترکی، بی کاء، تا: قرن ۱۱؛ ۴۶گ (۵۴پ- ۹۹ و پ)
[مختصر ف: ۱۸۷]

● تفسیر آیه «و یطعمون الطعام علی حبه ...» / تفسیر /
فارسی

tafsīr-e āye-ye «wa yuṭ'imūn-aṭ ṭa'am-a 'alā ḥubb-i-hī
...»

● تفسیر آیه «و نزل من القرآن ما هو شفاء ...» /

تفسیر / فارسی

tafsīr-e āye-ye «wa nunazzil-u min-al qur'ān-i mā
huwa šifā' ...»

تفسیر آیه ۸ سوره انسان

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۹۴۶۹/۴۴

خط: نستعلیق، بی کاء، تا: قرن ۱۱؛ اص (۵۷) [مختصر ف: ۱۸۷]

اهداء به: رکن الدوله مسعود

تفسیر آیه ۸۲ سوره اسراء. تفسیری است کوتاه با بیان معنی
«شفاء» در این آیه و اینکه ممکن است آیه های قرآنی شفای
دردها و درمان بیماری ها باشد.

[دنا ۱۱۸/۳]

● تفسیر آیه های توحید قرآن / تفسیر / فارسی
tafsīr-e āye-ye-hā-ye towhīd-e qor'ān

مجذوبعلی شاه، محمد جعفر بن صفر، ۱۱۷۵ - ۱۲۳۸
قمری

majzūb-'alī-šāh, mohammad ja'far ebn-e safar (1762 -
1823)

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۳۰۰۸/۱۴ حاشیه

آغاز: حمد نامحدود حکیمی را که کلام معجز نظام او شفای
صدور است مر اهل ذوق و شهود؛ انجام: کاین چنین شربتی
بیاشامد حالش آخر بصحت انجامد

خط: نستعلیق، کا: ابوالحسن بهاری، تا: دوشنبه صفر ۱۰۴۵ تا ۹
رجب ۱۰۴۹ق؛ جلد: تیماج مشکی، ۲گ (۲۳۷-۲۳۸ر)، ۲۵
سطر، اندازه: ۲۲×۳۴سم [ف: ۸-۱۹۱]

[دنا ۱۱۸/۳]

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۶۰۶۴/۲

خط: نستعلیق، بی کاء، تا: چهارشنبه پایان صفر ۱۲۷۱ق؛ کاغذ:
فرنگی آهار مهره، جلد: تازه [ف: ۹-۱۲۸]

● تفسیر آیه «و هدوا الی الطیب من القول و هدوا

الی صراط الحمید» / تفسیر / عربی

tafsīr-u āyat-i «wa hudū ila-ṭ ṭayyib-i min-al qawl-i wa
hudū ilā širāṭ-il ḥamīd»

نطنزی، محمود بن علی، - ۷۳۵ قمری

natanzī, mahmūd ebn-e 'alī (- 1335)

● تفسیر آیه های ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ سوره یس / تفسیر / عربی
tafsīr-e āye-ye-hā-ye 37 va 38 va 39 sūre-ye yāsīn

تفسیری است از آیات ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ سوره یس که در مورد
شمس، قمر، لیل و نهار هستند، و ذکر وجوهی در هر آیه بدین
تفصیل: آیه ۳۷: «و الشمس تجری لمستقرها» ذکر چهار وجه
معنی و تفسیر، آیه ۳۸: «واللیل سابق النهار» سه وجه معنی و آیه
۳۹: «وکل فی فلک یسبحون» ذکر پنج وجه معنی و تفسیر.

[دنا ۱۱۸/۳]

رساله ای است در تفسیر آیه «و هدوا الی الطیب من القول و هدوا
الی صراط الحمید ...» (سوره حج، آیه ۲۴) و منسوب به عزیز
الدین محمود کاشانی است.

[دنا ۱۱۸/۳]

فهرستگان: نسخه های خطی ایران (نخا)؛ جلد هشتم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276246

استاد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۳

تشریح اصول (و قدمت قبل الشروع فی المطلوب فصولاً جعلتها لما یبتنی علیه اصولاً) در دو «قسم» آمده: قسم ۱. المعارف، دارای پنج «فصل»: ۱) معرفة الذات و الصفات و الاسماء و الافعال، ۲) معرفة العوالم علی سبیل الاجمال، ۳) معرفة الروح و النفس و ما تولد منهما، ۴) معرفة الانسان و خلافته، ۵) معرفة النبوة و الولاة؛ قسم ۲. المواجید، دارای پنج «فصل»: ۱) المحبة، ۲) السكر، ۳) الوجد و الموجود، ۴) الجمع، ۵) التوحید.

آغاز: الحمد لله الذی فلق بقدرته صبح الوجود عن غسق العدم بجعله آية مبصرة ليقیم علیه دليلاً... اما بعد: فمما شاع بین الناس ذكره و ذاع امره ان اتبع العلوم و ارفعها بل صفاوتها... علم التوحید فان موضوعه الذات الاحدية و الصفات الازلية انجام: و هذا الكلام محول علی منوال الحكاية بلسان الجمع عن المقام المحمدی (ع) كما سبق مراراً و هذا آخر ما اردنا ایراده فی هذا المختصر من شرح القصيدة.

چاپ: به سال ۱۳۱۰ق در قاهره در حاشیه شرح دیوان ابن فارض نابلسی، و به سال ۱۳۱۹ق در تهران به چاپ رسیدو در هر دو آنرا نگارش ملا عبدالرزاق کاشی (-۷۳۶) دانسته اند [الدريعة ۶۷/۱۸؛ كشف الظنون ۲۶۵/۱؛ الاوقاف العامة موصل ۱۶۲/۲]

۱. قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: ۱۲۸۵۳/۳

آغاز: تبرابر؛ انجام: و ما بدعت نفسی تقوت بالمسنى xx و تمحو القوى بالضعف حتى تقوت... و الثاء فی تقوت علامت تأیث الضمیر العاید الی النفس ای و ما زالت...

خط: نستعلیق، بی کاء، تا: قرن ۸ افتادگی: انجام؛ محشی؛ کاغذ: شرقی، جلد: تیماج مذهب، ۶۲گگ (۲۱۷-۲۷۸پ)، ۲۹سطر (۱۶/۵×۹/۵)، اندازه: ۲۱×۱۷/۵سم [ف: ۲۲-۶۲]

۲. شیواز؛ علامه طباطبائی؛ شماره نسخه: ۱۳۳۱

خط: نسخ، بی کاء، تا: قرن ۸؛ اندازه: ۲۰/۵×۱۱/۵سم [نسخه پژوهی: ۲۱۰-۲]

۳. قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: بدون شماره/۳

بی کاء، تا: قرن ۸؛ این مجلد در کتابخانه شخصی الله قلی خان، حکمران خوارزم و خیوه، در سالهای ۱۸۲۵ تا ۱۸۴۲ م بوده و مهوری در صفحه آغاز و چند موضع دیگر آمده است [میراث شهاب: س ۵۳ و ۴-۱۵۱]

۴. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۲۷۱

خط: نسخ، کاء: عبدالقادر بن عمر بن محمد، تا: ۷۱۵ق؛ اوحد بن اسعد بن بهرام المستوفی، در ۲ ذیقعد ۸۳۵ آنرا مقابله و تصحیح نموده، محمد شفیع بن محمد مقیم به سال ۱۱۱۷ آنرا اعراب گذاری کرده، و شرح کننده - عزالدین محمود - را شناسانیده است؛ کاغذ: دولت آبادی، جلد: تیماج، ۱۷۷گگ، ۲۴سطر (۱۷×۸)، اندازه: ۲۱×۱۱سم [ف: ۲-۱۶۹]

۵. خوانسار؛ فاضل؛ شماره نسخه: ۸۴

آغاز: تبرابر

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ کهن، کاء: احمد بن حسن بحیری، تا: ۸۹۰ق؛ کاغذ: بخارائی، جلد: تیماج، ۲۰۸گگ، ۱۹سطر (۱۸×۱۱)، اندازه: ۲۶×۱۸سم [ف: ۹-۲۰۵]

۲. قم؛ موعشی؛ شماره نسخه: ۱۵۲۷۱

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ زیبا، کاء: عبدالرحیم بن محمد علی دیناوندی، تا: حدود نیمه دوم قرن ۱۳؛ مصحح، محشی به خط عبدالله که همان مقابله کننده نسخه می باشد، مجدول مذهب؛ تملک: آیت الله حاج سید مهدی لاجوردی حسینی قمی با مهر «مهدی اللاجوردی الحسینی» (بیضی)؛ مهر: «الفقیر الی الله عبدالله» (بیضی)؛ کاغذ: شرقی، جلد: مذهب، ۱۵۰گگ، ۲۱سطر (۲۰×۹)، اندازه: ۱۷/۵×۲۸سم [ف: ۳۸-۷۷۲]

۳. کاشان؛ عاطفی؛ افشین؛ شماره نسخه: ۹۹/۵

انجام: و عالم الجبروت و عالم الملكوت و عالم الملك و عالم الانسان الكامل و هذا العقل الاول المشار الیه هو الروح...

خط: نسخ و نستعلیق، بی کاء، تا: قرن ۱۳؛ افتادگی: انجام؛ ۳گگ (۲۳۹-۲۴۱پ)، ۲۳سطر، اندازه: ۲۲×۱۷سم [ف: ۸۶-]

۴. قم؛ فیضیه؛ شماره نسخه: ۱۸۶۰

آغاز: تبرابر

خط: نسخ، بی کاء، بی تا؛ ۱۷۳گگ، ۱۵سطر، اندازه: ۱۷×۱۱سم [ف: ۲۱۹-۱]

● کشف الوجوه الغر لمعانی نظم الدر = شرح تأییه

ابن فارض / عرفان و تصوف / عربی

kašf-ul wujūh-ul garr li-ma'āni nazm-id durr = š.-e tā'īyy-e ibn-a fāriḍ

نطنزی، محمود بن علی، - ۷۳۵ قمری

natanzī, mahmūd ebn-e 'alī(- 1335)

وابسته به: القصيدة التائية = نظم السلوك = نظم الدرر = التائية فی التصوف؛ ابن فارض، عمر بن علی (۵۷۶-۶۳۲)

شرحی است عرفانی و مهم و مختصر بر «قصیده تائیه» موسوم به «نظم السلوك» عمر بن فارض مصری. این کتاب در بسیاری از منابع به اشتباه به کمال الدین عبدالرزاق بن ابوالغنائم بن احمد کاشانی (-۷۳۶ق) نسبت داده شده است. این نسبت آنچنان شایع بوده که حتی در سال ۱۳۱۹ق در تهران به صورت سنگی به نام او چاپ شد. به نظر می رسد نخستین بار این انتساب اشتباه در كشف الظنون طرح شده باشد. برای اولین بار استاد جلال الدین همایی به دقت و درستی مؤلف کتاب را شناسایی کردند (در مقدمه مصباح الهدایة و مفتاح الکفایة، ص ۱۶-۱۹) و پس از ایشان علی نقی منزوی در جلد دوم فهرست دانشگاه تهران بدان توجه کردند و درست آن است که این کتاب نگارش عزالدین محمود پسر علی کاشی نطنزی می باشد. در آغاز ده «فصل» در

فهرستگان: نسخه های خطی ایران (فنا)؛ جلد بیست و ششم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276264

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۰/۲۰۱۳